RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 27r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

eos multi sunt q seq illu uidentes & nesciunt qd queant. Idē credunt qdē ut s uidet in illu.
s; nesciunt cui ipsi sint. l qm intentionē habeant. qa ofitentes inqt apls se nosse dm factis aū
negant. & eū labris xpm honorent. cor eōr ab ipso longe ē. Possunt enī & xpm seq & fidei p
fessione. & aliud q xpm querere. immo possunt & in uestimtis ouiū incedere. & intrinsecus
lupi rapaces ēē. Sic iudas eū ceteris aplis xpm seq potuit. & aliud qrere. uocari apls. & diabol ēē.
pdicare l baptizare. & fur dicē loculos scelerātissim ēē. Sic & symon magus potuit bapti
zari & in felle amaritudinis ēē. potuit fidē x ofiteri. & tn nulla in sermone hoc partē aut
sortē habere. Sic pene cotidie tanti cū electis repbi ecclāe intrant. ut pmultitudine illōr ualde
parua uideat qntitas electōr. qm in magno aceruo n ppi accedat uix qna pars pmultitu
dine paleārū. Quia q n uno cuncti animo xpm sequntur. recte ne ipse his q illu pmi seqbatur dicē.
Q d qritis. Qd dictū qtes audim. nos ipsi ad cor nrm respicere debem. mamq; singli introga
re sciencia. ut sciam qua xpm intentione seqm. Qd enī duob illis dicē. omib dicē. Id si uere
xpm qrim. & v ipse ē illic & nos ēē uolum. tē desiderū nrm ꝗ paratio cordis nri hoc in auris
ei loqt. Rabbi qd dr interpratū magister. v habitas. Bene enī dicim magistrū illu uocantes.
qa de disciplina ei sum. dū reuera dm qrim. Dicim q illi v habitas. dū supna cogitam patam.
v sedet ad patis dexterā. clarificat claritate qm habuit pvq mundō ēēt ap patrē. q incola &
peegrin in hoc sēlo cū ēēt. n habebat v caput suū reclinaret. hēc recordat sū inqt psalmista. &
effudi in me anima mea. qm transibo in locū tabnacli admirabilis vq. ad domū dī. hoc & nos
recordari debem. qcūq; ofessione fidei xpm seqm. ne p intentionē uana remaneam cū illis
de qb ipse dm dico uob inqt receperē mercedē suā. Quib itē psalmista refugiens assim ilari.
una petit inqt a dno hanc reqrā. ut inhabitē in domo dni omib dieb uitē meē. hoc autē
iugit petentib & hoc in dicentib v habitas. fiet aliqndo qd seqt. Die cis ihc. uenite & uide
te. Ale deinde subiungit. v. Uenerunt & uiderunt ubi manet.
Tunc enī die ihc uenite & uidete. qndo mtē paduuantē grām bene meritā in contēplatio
ne subleuat. & celestib gaudiis ad hora admittit. ut dulcedinē illa gustare pualeat. qua
oculi n uidit. nec auris audiuit. & in cor hois n ascendit. Ita uenim & uidem v ihc mane
at. etsi; uidentib creatoris habitationē angusta ē omis creatā. Quōr uti ipse aut rapt ē vq;
ad tertiū celū. rapt ē vq; in paradysū. & audiuit archana uba q n licet hoi loq. Et multi sēē qdē
dulcia grā glām regni inq ihc habitat pgustantes uidē. hic aū tanta grā uocat ē aduidendū.
ut nesciret utrū ēēt cor p sit omino eductus. an in corpore manens solum pertaesyn fuerit sub
leuat ipsi ei. sic aut ipse siue in corpe siue ēēt cor p nescio ds scit. Sane hoc nuta tuitam ptere
undū n est qd sequitur. Et apud eum mansimus die illo.
Oportuna qppe determinatione usus ē dicendo die illo. Non enī tē relictis omib illu
secuti s. neq; ertē sēp cū illo mansēr. s; tantū die illo ap eū mansēr. & uba grē que
pcedebant de ore ei familiariē audire cepunt. Ihc enī n dū tradito iohē ut supi dictū est